

Rechtbank Limburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ Roermond

Procedurenummer: ROE 14/3407 WABOA

15-12-2014

Geacht College,

Betreft: beroepschrift omgevingsvergunning

De Stichting Oostflank Sint Pietersberg, hierna ook te noemen SOS, gevestigd te Maastricht, p/a Ursulinenweg 3, 6212 NC Maastricht vult hierbij haar beroepschrift d.d. 9 november 2014 aan.

Het beroepschrift heeft betrekking op het besluit van Burgemeester en Wethouders van Maastricht (dd. 26 sept. 2014, kenmerk 13-1774WB) tot het verlenen van een omgevingsvergunning ten behoeve van de aanleg van een karrenspoor, gelegen aan Schutterrijweg 1 te Maastricht.

Als bijlagen bij deze aanvulling worden de volgende documenten overgelegd :

1. Een kopie van het bestreden besluit dd. 26-10-2014, kenmerk 13-1774WB;
2. Een schriftelijke machtiging tot het instellen van het beroep en het voeren van de verdediging;
3. Een uittreksel van het handelsregister;
4. Een kopie van de statuten van de Stichting Oostflank Sint Pietersberg.
5. Verklaring over schade aan biotopen van Prof. Dr. K. Westerterp.

Gronden van beroep.

Kortheidshalve herhaalt SOS haar gronden zoals verwoord in het pro forma beroepschrift van 9 november 2014; zij voegt hier evenwel enkele overwegingen aan toe.

- *met betrekking tot punt 1/ onlosmakelijke verbondenheid:*

De SOS handhaaft het onder dit punt in het pro forma beroepschrift gestelde; bijzondere aandacht vraagt de Stichting voor het argument van de gemeente dat het aanleggen van een karrenspoor en het maken van een uitrit onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn: "het een kan niet zonder het ander, want dan kan het niet functioneren, waarvoor het bedoeld is." Indien dit argument geldig is, is de aanleg van een karrenspoor eveneens onlosmakelijk verbonden met de aanleg van een parkeerplaats. Een oprijlaan kan immers niet functioneren waarvoor het bedoeld is, tenzij het mogelijk is de auto te parkeren! Het is volgens de Stichting niet vol te houden, dat het beginpunt

(=de inrit) wèl onlosmakelijk met het karrenspoor verbonden zou zijn, maar het eindpunt (= de parkeerplaats) niet.¹

- *met betrekking tot punt 2/ schade aan natuurwaarden:*

De SOS wijst er op, dat de gemeente in haar verweer voorbijgaat aan de overwegingen, die de SOS in haar zienswijze heeft aangevoerd onder 2, sub b en c. Het gaat om de graslanden (H6110, H6210, H6230) en de Spaanse vlag (H1078), waarvan het Staro rapport in strijd met de tekst van het Natura 2000 concept-beheerplan de aanwezigheid op tal van plaatsen op de oostflank van de Sint Pietersberg ontkent.

Aan haar eerdere overwegingen voegt de SOS een verklaring van prof Westerterp toe aangaande de schade die de biotopen van vlinders, vleermuizen, das en hazelworm ondervinden als gevolg van de aanleg van het karrenspoor. Zie hiervoor bijlage 5.

- *met betrekking tot punt 3 / toetsingskader:*

Als gezegd is de aanvraag voor het aanleggen van een karrenspoor naar het oordeel van de SOS niet in het juiste kader beoordeeld. De SOS heeft betoogd, dat de instandhoudingsdoelstellingen, met het oog waarop de Sint Pietersberg als beschermd natuurmonument aangewezen werd, nog altijd van kracht zijn. Daartoe beriep de SOS zich op artikel 5.5 (Programmadirectie Natura 2000; PDN/2013-159; 159 Sint Pietersberg & Jekerdal):

"Het natura 2000 gebied omvat één of meer voormalige beschermde natuurmonumenten (zie paragrafen 2.1 en 3.3 van deze nota van toelichting). Ingevolge artikel 15 a, derde lid, Natuurbeschermingswet 1998, heeft de bescherming van dat deel van het gebied, dat zijn status als beschermd natuurmonument heeft verloren, mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het van rechtswege vervallen besluit. Voor zover deze doelstellingen Natura 2000-waarden betreffen (zoals opgenomen in paragraaf 4.2 van deze Nota van toelichting), maken deze deel uit van de in voorgaande paragrafen opgenomen instandhoudingsdoelstellingen. *Indien de doelstellingen geen Natura 2000-waarden betreffen, houden deze doelstellingen, zoals de bescherming van het natuurschoon, hun zelfstandige betekenis. [...]*" (cursivering door SOS)

Met de aanwijzing van de Sint Pietersberg tot Natura 2000-gebied is met andere woorden vastgelegd, dat de bescherming van het natuurschoon uit hoofde van de voormalige Natuurbeschermingswet onverkort van kracht blijft. Wat daarbij onder 'natuurschoon' verstaan moet worden, valt op te maken uit de toelichting op de aanwijzing van de Pietersberg als beschermd natuurmonument (NLB/N-35007, 27 april 1979):

"Het natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis van de Sint Pietersberg worden bepaald door een aantal factoren. Onder invloed van de rijke kalkbodem, de expositie van de hellingen en de betrekkelijk geringe neerslaghoeveelheden verkreeg de begroeiing in floristisch, vegetatiekundig en plantengeografisch opzicht bijzondere kenmerken. *Bovendien is in de loop der tijden een schakering van bossen, akkers en weilanden ontstaan, die mede bepalend is voor het*

---

¹ De SOS begrijpt wel, dat de aanleg van het zwembad, waarover zij door een medewerker van de provincie geïnformeerd werd, los staat van de aanleg van een inrit+karrenspoor+parkeerplaats.

natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis van het natuurmonument. Handhaving van het bestaande cultuurpatroon is dan ook van veel belang.” (cursivering door SOS)

Uit het bovenstaande blijkt dat de gemeente zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de Natuurbeschermingswet voor wat betreft de Sint Pietersberg vervallen is. Bij de beoordeling van de aanvraag had de gemeente zich rekenschap behoren te geven van de schade, die het natuurschoon ondervindt door de toevoeging van een wezensvreemd element als de aanleg van een met laanbomen afgezette oprijlaan.

Doorslaggevend is in dezen de uitspraak van de Raad van State dd. 13 februari 2013 (201201236/1/R1) ten aanzien van het gebied, waar nu het karrenspoor aangelegd gaat worden:

"11.4. Ingevolge artikel 16, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 is het verboden zonder vergunning van het College van gedeputeerde staten of, ten aanzien van handelingen als bedoeld in het zesde lid, van de Minister van Economische zaken in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Ingevolge het tweede lid worden als schadelijke handeling in elk geval aangemerkt handelingen die de in het besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument vermelde wezenlijke kenmerken van het beschermde natuurmonument aantasten."

Uit het bovenstaande blijkt, dat de Natuurbeschermingswet volgens de Raad van State op het betreffende gebied van kracht is. Uit hoofde van deze wet dienen aanvragen beoordeeld te worden in het licht van hun consequenties voor het natuurschoon en de in het natuurmonument levende dieren (zie punt 2 en bijlage 5).

.....

Samenvattend: de oostflank van de Sint Pietersberg is een zwaar beschermd gebied. In het bestemmingsplan is dit gebied aangemerkt als ‘agrarisch met waarden’, het is aangewezen als Natuurmonument en ten dele ook als Natura 2000-gebied. Naar het oordeel van de SOS zet de gemeente zich onvoldoende in voor het behoud van dit gebied. Zij verleent haar medewerking aan de opsplitsing van de benodigde omgevingsvergunning in een reeks afzonderlijke deelvergunningen, waardoor het effect op het gebied niet meer adequaat beoordeeld kan worden. Ondertussen dreigt de oostflank een gedaanteverandering te ondergaan: de schakering van akkers en weilanden, omwille waarvan het gebied als natuurmonument aangemerkt werd, zal –indien dit proces geen halt toegeroepen wordt– omgezet worden in een parkachtige tuin met ‘dynasty-look’.

.....

Op de bovenstaande en eerder genoemde (9 nov) gronden verzoekt de SOS Uw College het beroep tegen het voornoemde besluit van Burgemeester en wethouders van Maastricht gegrond te verklaren, dit besluit te vernietigen en verder zodanig te beslissen als de rechtbank juist zal oordelen.

Hoogachtend,

Mevr. I. Ceha

Prof. Dr. K. Westerterp